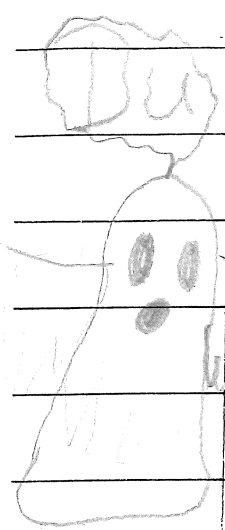

Spøkelset

F.
N.

En dag jeg gikk tur i skogen. Kom jeg til et pill rottent hus. Jeg kjente at det var et spøkesehus. Jeg gikk inn. Der var det et pill-rottent og ekkelt spill. Jeg speilet meg. DER VAR DET ET SPØKESELL. Det så veldig på meg! Jeg løp inn lenge inn i huset. Det skulle jeg ikke gjort. Her inne var det mange spøkelser. Plutselig kom det ene spøkelset mot meg. Han tok meg i hånden og leide meg ned kjelleren. Det var et triks. Han låste! Han gikk ut gjennom veggen. Hva ville bje? Jeg tok å så på håret mitt. Kanskje det ville muntre meg opp men nei da. Det var ikke mulig. Håret hadde blitt rosa. Jeg kom på at jeg hadde mobilen min i lomma. Jeg ringte mamma. Men ingen svarte. Da kom jeg på at huset var så råttent. Jeg kunne slå meg gjennom. Det fikk jeg til. Jeg løp så fort jeg kunne igjennom skogen. Heldigvis var mamma hjemme.

Jeg spiste den beste middagen på lenge. Jeg hadde fortært
på meg lue. Mamma tok den av. Da skrek hun!
Tara hva i all verden er det du har gjort med
håret ditt? Jeg fortalte henne om spøkeshuset og
alt det andre. Hun ga meg en klem å sa at jeg
skulle gå å legge meg. Det gjorde jeg å. Jeg kunne
ikke la være å tenke på spøkeshuset. Det var litt
skummelt å bare ligge å tenke. Jeg fikk se litt
ut av vinduet da. Å der var det dumme spøkeshuset.
Jeg løp ut til mamma. Hun satt å leste avisen.

Jeg fikk ligge ute i sofaen å alt var som det
skulle. Å det siste jeg tenkte på før jeg
lokket øynene. Det var håret mitt.

Det var sann jeg fikk rosa hår.